

УВОД

Преди икономисти и социолози да предложат свои собствени определения на „капитала“, той обикновено се е разбирал като пари, инвестирани в бизнес от собствениците или акционерите и това разбиране е широко прието в настоящата ежедневна бизнес практика. В този смисъл капиталът е специфичен за капитализма с неговите предприятия, ориентирани към печалба. Джефри Ходжсън (2014) твърди, че икономистите пренебрегват природата на капитала като исторически специфична черта на капитализма чрез използване на разбиране за капитал, което се отнася по-скоро до физически дейности, свързани с производствения процес, отколкото с придобиващите дейности на стопанските предприятия. По този начин те са затворили начина за разбиране на системата, в която всъщност хората живеят. Той предлага да се възстанови бизнес употребата на термина капитал, което е доминирало в икономиката преди Адам Смит.

Затова настоящата курсова работа има за цел да разгледа австрийската теория на капитала, която може да внесе няколко полезни елемента и аргумента. Считаме, че австрийската теория на капитала е в съответствие с бизнес употребата на понятието „капитал“.

Нещо повече, в действителност има две австрийски теории за капитала, които имат напълно различни обекти на изследване. От тези две теории, първата е по-известната. Тя се концентрира върху физическите дейности, трудоемките производствени процеси, които са общи за всички индивиди и всички икономически системи и определя капитала като фактор на производството. Така, че тази теория обикновено се счита за универсална и преодоляваща историческите граници на времето.

Втората и по-малко известна теория за капитала на австрийските икономисти не засяга техническите детайли на производствения процес като такъв, а по-скоро се занимава с организацията на икономическата система, наречена капитализъм. Капиталът не се счита за производствен фактор, а сума пари, инвестирани в бизнес предприятия. Той се счита за централен инструмент за икономически изчисления на ориентираните към печалба предприятия. Теорията почива на социалната роля на финансовото счетоводство. Нейната изследователска цел е да обясни как невидимата ръка на пазара организира разпределението на ресурсите в пазарната икономика според потребителското търсене, въпреки че те не се интересуват от това, а по-скоро от разпространението на техния капитал (сумата на инвестираните пари). Капиталът в този